

[Arne Christiansen]

råde, hvor der var udsigt til en forhandlingsløsning på et givet tidspunkt efter de referater, der tilflød offentligheden fra forhandlingerne mellem DUC og regeringen. Vi kan så spørge, om det stadig er rigtigt, at forsynings sikkerheden spiller en rolle i forbindelse med en olierørledning. Jeg har noteret mig, hvad energiministeren sagde om Statoil-principperne. Jeg vil gerne forbeholde mig at stille nogle spørgsmål og få disse ting nærmere belyst i det udvalgsarbejde, vi skal have.

Statsministeren kom til sidst ind på nødvendigheden af disse indgreb af hensyn til usikkerheden omkring vor energiforsyning og sagde, at det var nødvendigt at afhjælpe denne usikkerhed. Jeg konstaterer her, at argumentationen hos statsministeren er anderledes end hos den socialdemokratiske ordfører, hvor beskæftigelsen er sat i højsædet, når det gælder indgrebene. Forsynings sikkerheden kan der også i høj grad sættes spørgsmålstegn ved med de indgreb, der foreslås her. Jeg pegede på det i mit første indlæg og skal ikke gentage det her. Jeg har min tvivl om, om vi får mere olie eller billigere olie.

Endelig kan man rejse spørgsmålet: hvor hurtigt skal ressourcerne udnyttes? Er det et spørgsmål om at få tømt Nordsøen så hurtigt som muligt? Jeg gør opmærksom på – stadig væk efter de oplysninger, der er tilflydt os fra forhandlingerne – at koncessionsindehaverne allerede har givet tilsagn om leverancer af 75 pct. i stigende takt op til 100 pct. til Danmark. Dermed skulle vi altså på det oliemæssige område have opnået forsynings sikkerheden. Jeg er helt enig med statsministeren i, at der på andre områder hersker betydelig usikkerhed om vore energiforsyninger, navnlig hvis vi bevæger os uden for olieområdet. Man behøver blot at nævne de to store kulleverandører Polen og Sydafrika, men så bevæger vi os altså ind på en anden sektor i energiforsyningen.

Med hensyn til energiministerens indlæg skal jeg bekræfte, at det er korrekt, at der selvfølgelig var kontakter mellem bevillingshaverne og tilsynet både i 1979 og 1980, men efter det brev af 9. februar, der er tilgået dels regeringen, dels offentligheden, er det åbenbart ikke bevillingshavernes opfattelse, at det har været en henvendelse af officiel karakter, men et led i løbende tekniske forhandlinger. Anderledes kan jeg i hvert fald ikke læse det.

Jeg må konstatere, at energiministeren ikke svarede på mit spørgsmål. Han bekræftede ikke egne tidligere udsagn om disse indgrebs indflydelse – eller rettere sagt mangel på indflydelse – på vores valutasituation, men sagde derimod, at det var en forkert etikette, jeg havde anvendt ved at sige inddragelse af koncession osv. Nu vel, det er et spørgsmål om ordvalg, måske også om substansen, men i hvert fald anerkender jeg ikke, at det er en erstatningsfri regulering. Så vil jeg sige, det er et spørgsmål om ekspropriation.

Der var en sætning, jeg hæftede mig ved: »dansk erhvervslivs større andel i aktiviteterne«. Jeg vil gerne spørge energiministeren: hvordan bliver de større? Allerede nu kan man se, at det – når man ser bort fra selve efterforskningen og produktionen – er et spørgsmål om modulproduktion til boreplatforme, det er et spørgsmål om supplekibe på danske skibsværfter osv. Jeg har ikke just indtryk af, at danske industrivirksomheder hidtil ud over det, jeg har nævnt her, har stået i kø for at deltage i disse ting. Så vidt jeg er underrettet, har vi også haft nogle problemer med at engagere dansk industri i naturgasprojektet. Det kan man så undre sig over. Jeg ser gerne, at dansk industris andel bliver fremmet; jeg har bare min tvivl om, at disse indgreb vil bidrage til det.

Energiministeren sagde, at lovforslagene selvfølgelig var EF-medholdelige. Det er altså regeringens opfattelse. Jeg gør opmærksom på, at Kommissionen vil vende tilbage til dette spørgsmål, så vi også kan få disse ting belyst.

Annelise Godfredsen (KF):

Jeg vil gerne sige til energiministeren, at jeg tror, jeg ved min korte bemærkning før fuldt ud har tilbagevist ministerens opfattelse om vores positive stilling til disse lovforslag. De nærmere bemærkninger til lovforslagenes enkeltheder vil vi diskutere i udvalget.

Hvis statsministeren havde besvaret spørgsmålet fra før, ville jeg gerne være kommet nærmere ind på hele spørgsmålet om ekspropriation, men jeg må bestride, at der findes en praksis som af statsministeren anført. Derimod er der en helt klar praksis for, at man, når man tager rettigheder, også skal betale fuld erstatning. Jeg taler her om